

AVIZ
**referitor la proiectul Ordonanței de urgență privind
soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse
prin actele de control sau de impunere întocmite
de organele Ministerului Finanțelor Publice**

Analizând proiectul **Ordonanței de urgență privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.9 din 17 ianuarie 2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri :

I. Observații generale

1. Prin proiectul ordonanței de urgență se înlocuiește reglementarea în materie cuprinsă în Legea nr.105/1997, care urmează a fi abrogată. Noua reglementare are caracter urgent, fiind impusă de faptul că unele dispoziții importante din legea menționată au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr.208/2000 a Curții Constituționale.

Pe fond, proiectul cuprinde dispoziții mai clare și are un caracter mai concret, prevăzând competențe explicite de soluționare administrativă a contestațiilor, precum și termene rezonabile de rezolvare a acestora, inclusiv exercitarea unor căi de atac.

2. Propunem ca textul **alin.(2) al art.3** să prevadă, pentru simplificare, un singur act autentic care să ateste calitatea de reprezentant legal: avocatul prin act de angajare, iar altă persoană prin

procură autenticată, eliminându-se posibilitatea ca cel în cauză să vină în fața organului de soluționare a contestației cu o întreagă arhivă (act constitutiv al societății și, mai ales, "cu altele asemenea").

3. Dispozițiile **art.5** ar trebui revăzute în ce privește competența soluționării contestațiilor de către "organele specializate" **din cadrul** direcțiilor generale ale finanțelor publice sau a municipiului București deoarece, potrivit principiilor și normelor legale privind administrația publică centrală și locală, acestea nu dispun de dreptul de a semna acte emise în numele direcțiilor generale din care fac parte, dreptul respectiv revenind conducătorului (directorului general) al direcțiilor generale, care poate angaja, din punct de vedere juridic, instituția.

4. În legătură cu deciziile de soluționare a contestațiilor s-ar simți nevoia unui text, probabil ca **alin.(3) al art.11**, din care să rezulte că decizia comunicată contestatorului **este definitivă**, pentru a fi valorificată ideea potrivit căreia, după comunicare, cei care au emis-o nu mai pot interveni asupra conținutului ei, orice reexaminare sau modificare, inclusiv revocare, neputându-se obține decât în cadrul **căilor de atac judiciare**.

5. Propunem ca în **art.12 alin.(1)**, referirea ambiguă la **instanța judecătorească competentă** să fie înlocuită cu precizarea privind această instanță: judecătoria, tribunalul sau tribunalul ca instanță de contencios administrativ.

6. În ce privește propunerea de abrogare a art.166-174 din Legea nr.141/1997 (Codul vamal), sugerăm reexaminarea dispozițiilor referitoare la competența direcțiilor generale financiare de a soluționa plângerile din domeniul vamal, ținându-se seama de specificul domeniului de activitate implicat, specific ce impune o anumită specializare.

În genere, în domenii în care o procedură și o practică profesională au dobândit o anumită experiență, nu este indicat să se intervină, doar după câțiva ani, cu o reglementare nouă care modifică nu o instrucțiune sau un act normativ de mai mică amploare **ci un Cod a cărui stabilitate normativă, pe termen lung, trebuie asigurată**.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. **Alin.(1) al art.5** care sintetizează conținutul alineatelor 2 și 3, nu este necesar și poate fi eliminat fără ca reglementarea să sufere, urmând ca alineatele 2, 3 și 4 să devină alin.1, 2 și 3, iar trimiterea din alin.4 (devenit alin.3) să se refere la **alin.(1) și (2)**.

2. **Alin.(1) al art.9** ar trebui reformulat, fiind limpede că o contestație admisă nu ridică problema respingerii ei, iar admiterea în parte a contestației reprezintă, în același timp, și respingerea ei în parte.

Față de cele de mai sus, propunem reformularea textului, astfel:

"**Art.9.** - (1) Prin decizie, contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației, se dispune, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat".

3. În **art.12 alin.(1)**, pentru a se asigura înțelesul corect, explicația "potrivit legii" ar trebui trecută după formularea "pot fi atacate".

4. În **art.13**, precizarea "după caz" din **alin.(1) lit.b)**, și-ar avea locul după formularea "... municipiului București sau", iar din textul de la **lit.d)**, ea ar trebui eliminată, fiind superfluă; totodată, în cuprinsul **alin.(1)** ar trebui redat titlul întreg al Legii nr.105/1997 urmat de expresia "cu modificările ulterioare".

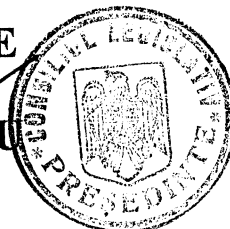
5. La **art.13 alin.(1) lit.a) și b)**, precum și în **art.15 alin.(1) lit.a) - c)**, expresia "din prezenta ordonanță de urgență" trebuie eliminată, deoarece se subînțelege. Observația este subsidiară, fiind corelativă soluției propusă la Cap.I pct.6.

6. La **art.16**, între numărul și data Monitorului Oficial ar trebui scris "din", iar expresia "și completările" referitoare la Legea nr.105/1997 ar trebui eliminată, deoarece aceasta nu a suferit completări. Totodată, înainte de expresia "precum și" ar trebui introdusă formularea "cu modificările ulterioare". Menționăm că și aceste observații sunt subsidiare, fiind corelative soluției propusă la Cap.I pct.6.

7. Pentru ușurință în aplicare, sugerăm ca înainte de articolul final, proiectul să cuprindă un text distinct care să dispună elaborarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unor Norme metodologice de aplicare unitară a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

p. PRESEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 50/17.01.2001